

Buitenlandse ziekten

Hond

SAANetherlands

Stichting Stray Animal
Association Netherlands

25 juli 2025

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	Pagina	2
2.	Leishmaniose	Pagina	2
2.1.	Symptomen Leishmaniose	Pagina	2
2.2.	Preventie Leishmaniose	Pagina	2
2.3.	Ondersteuning en behandeling Leishmaniose	Pagina	3
3.	Door teken overgebrachte ziekten	Pagina	3
3.1.	Ehrlichiose	Pagina	3
3.1.1.	Symptomen Ehrlichiose	Pagina	3
3.1.2.	Preventie Ehrlichiose	Pagina	4
3.1.3.	Behandeling Ehrlichiose	Pagina	4
3.2.	Babesiose	Pagina	4
3.2.1.	Symptomen Babesiose	Pagina	4
3.2.2.	Preventie Babesiose	Pagina	4
3.2.3.	Behandeling Babesiose	Pagina	5
3.3.	Anaplasmosse	Pagina	5
3.3.1.	Symptomen Anaplasmosse	Pagina	5
3.3.2.	Preventie Anaplasmosse	Pagina	5
3.3.3.	Behandeling Anaplasmosse	Pagina	5
3.4.	Rickettsia Conorrii	Pagina	6
3.4.1.	Symptomen Rickettsia Conorrii	Pagina	6
3.4.2.	Preventie Rickettsia Conorrii	Pagina	6
3.4.3.	Behandeling Rickettsia Conorrii	Pagina	6
4.	Door wormen overgebrachte ziekten	Pagina	6
4.1.	Hartworm	Pagina	6
4.1.1.	Symptomen Hartworm	Pagina	6
4.1.2.	Preventie Hartworm	Pagina	7
4.1.3.	Behandeling Hartworm	Pagina	7
4.2.	Echinococcus	Pagina	7
4.2.1.	Echinococcus Granulosus	Pagina	8
4.2.2.	Echinococcus Multicolaris	Pagina	8
5.	Giardiose	Pagina	9
5.1.	Symptomen Giardiose	Pagina	9
5.2.	Behandeling Giardiose	Pagina	10
6.	Brucellose Canis	Pagina	10
6.1.	Symptomen Brucellose Canis	Pagina	10
6.2.	Behandeling Brucellose Canis	Pagina	10
7.	Zoönosen	Pagina	11
	Disclaimer	Pagina	11
	Over Stichting SAAN	Pagina	11

1. INLEIDING

In dit document geven we een korte beschrijving van voorkomende buitenlandse ziekten als Leishmaniose, Ehrlichiose, hartworm (Filariose), Babesiose, Anaplasmosis, Echinococcus, Giardiose en Brucellose Canis.

Als een hond uit het buitenland wordt geïmporteerd is het belangrijk dat de stichting de hond laat testen op de voorkomende ziektes in het land van herkomst.

Als de hond door de adoptant meegenomen wordt op vakantie naar het buitenland is het belangrijk hen aan te raden om goede voorzorgsmaatregelen te nemen.

2. LEISHMANIOSE

Leishmaniose is een parasitaire ziekte die wordt overgebracht door met Leishmaniose besmette zandvliegen en komt vooral voor in mediterrane landen, maar ook al in bijvoorbeeld Frankrijk. Om besmet te worden moet het minimaal 18 tot 22°C zijn, anders zijn er geen actieve zandvliegjes. In de Zuid-Europese gebieden loopt het risicoseizoen van april tot november, maar dat kan per jaar en per gebied verschillen. De verwachting is dat over niet al te lange tijd dit zandvliegje zich ook in Nederland zal gaan vestigen.

Als een hond uit het buitenland met een warmer klimaat wordt geïmporteerd is het belangrijk om erop toe te zien dat de hond is getest, maar deze test geeft geen 100% zekerheid.

2.1. SYMPTOMEN LEISHMANIOSE

De hond kan de ziekte tot zeven jaar ongemerkt met zich meedragen, soms zelfs levenslang. De eerste symptomen zijn vaak vaag. Lusteloosheid, slecht eten/drinken/wandelen, soms een bloedneus en vervolgens kale plekjes, bultjes, wondjes op het lichaam en aan de oren of stram lopen. Voor eigenaren van een mediterrane hond zijn deze symptomen reden tot extra alertheid.

2.2. PREVENTIE LEISHMANIOSE

Als de hond wordt meegenomen door de adoptant op vakantie naar een risicogebied kan de kans op besmetting met de Leishmanioseparasiet verkleind worden door bij de hond een Scaliborhalsband of daarvoor geschikte pipetten te gebruiken (Advantix of Vectra 3D), hoewel dat niet 100% beschermt tegen het zandvliegje. De zandvlieg is voornamelijk actief tijdens de schemering, het is dan ook zinvol om de hond in die periode zoveel mogelijk binnen te houden.

Er is nu ook een vaccin van Virbac, [Canileish](#), tegen Leishmaniose verkrijgbaar. Als de hond voor het eerst tegen Leishmaniose wordt gevaccineerd, krijgt hij drie injecties met een interval van drie weken. Daarna is jaarlijks één vaccinatie voldoende. Het vaccin helpt om de kans op het ontwikkelen van de ziekte te verminderen bij honden die besmet zijn met de Leishmanioseparasiet.

2.3. ONDERSTEUNING EN BEHANDELING LEISHMANIOSE

Om het immuunsysteem te ondersteunen kan ook Leishguard gegeven worden. Dit is een voedingssupplement. Ook het supplement Dilshmedium kan het immuunsysteem ondersteunen. Het kan raadzaam zijn om honden met Leishmaniose een van deze middelen te geven.

Leishmaniose is niet van hond tot hond overdraagbaar. Zoals hierboven gezegd is het het zandvliegje dat deze ziekte over kan brengen en is (nog) niet in Nederland waargenomen. Nederlandse dierenartsen hebben dan ook minder ervaring dan buitenlandse dierenartsen met Leishmaniose. De adoptant dient bij twijfel over diagnose of behandeling altijd contact op te nemen met een gespecialiseerde dierenarts en met de stichting die de hond bemiddeld heeft. Behandeling is mogelijk maar de hond zal nooit helemaal van de parasiet afkomen.

Bij een vroege diagnose en de juiste behandeling is het veelal wel mogelijk dat de hond een goed en gezond leven heeft.

Afhankelijk van de ernst kan de hond behandeld worden met:

- Allopurinol tabletten;
- Milteforankuur van vier weken;
- Glucantime injecties gedurende vier tot acht weken.

De adoptant zal altijd in contact met de dierenarts moeten blijven over de te gebruiken medicatie en de duur van de behandeling.

Er is een hele goede website met heel veel informatie over Leishmaniose: www.leishmania.nl en er is een Facebookgroep te raadplegen "Living with leish": <https://www.facebook.com/groups/447077055372021/>

3. DOOR TEKEN OVERGEBRACHTE ZIEKTEN

Oftewel ziekten die door teken worden overgedragen.

3.1. EHRLICHIOSE

Ehrlichiose is een bacteriële ziekte die vooral in mediterrane landen voorkomt en door teken wordt overgebracht. Ehrlichiose is niet besmettelijk van hond tot hond. Als een hond uit het buitenland wordt geïmporteerd is het belangrijk om erop toe te zien dat de hond is getest, maar deze test geeft geen 100% zekerheid. Een negatief PCR-resultaat sluit deze niet uit. Één tot vier weken na blootstelling worden honden seropositief: het lichaam heeft antistoffen aangemaakt tegen de parasiet. De hond blijft daarna seropositief. Als er antistoffen in het bloed worden gevonden heeft de hond ooit Ehrlichiose gehad.

3.1.1. SYMPTOMEN EHRLICHIOSE

De eerste symptomen zijn vaak vaag: koorts, lusteloosheid, minder eetlust, gezwollen lymfeklieren, bleke slijmvliezen, maar moeten voor eigenaren van

een mediterrane hond extra reden zijn voor oplettendheid. De ziekte kent een acute en een chronische fase. Een hond kan de ziekte lange tijd ongemerkt met zich meedragen.

3.1.2. PREVENTIE EHRLICHIOSE

Tekenziekten kunnen worden voorkomen door bijvoorbeeld een Scaliborhalsband bij de hond te gebruiken of pipetjes (Advantix of Vectra 3D). Ook is het belangrijk dat een teek op de juiste manier verwijderd wordt als de hond er één heeft en het plekje moet achteraf schoon gemaakt worden met wat alcohol of ontsmettingsmiddel. Er zijn speciale tekentangen verkrijgbaar waarmee een teek eenvoudig verwijderd kan worden. Belangrijk is dat de teek NOOIT vooraf wordt verdoofd met alcohol of iets dergelijks. Als de teek vooraf verdoofd wordt, is het risico groot dat hij de hond besmet.

3.1.3. BEHANDELING EHRLICHIOSE

Behandeling is mogelijk met antibiotica Doxycycline en kan in ernstige gevallen langdurig nodig zijn. Het is belangrijk dat de adoptant in contact blijft met de dierenarts en de stichting over de te gebruiken medicatie en de duur van de behandeling.

3.2. BABESIOSE

Babesiose is de ziekte die wordt veroorzaakt door de bloedparasiet Babesia. De parasiet wordt overgebracht door teken en komt voor in het Noorden van Spanje, Portugal, Frankrijk, Midden- en Oost-Europa tot aan het Baltische gebied, maar ook al in België en het Zuiden van Nederland zijn deze teken actief. Het is belangrijk dat de hond dagelijks op teken wordt gecontroleerd en deze teken te verwijderen. Babesiose kan ook worden overgebracht van teef op pup, door bloedtransfusie en door bijtwonden.

3.2.1. SYMPTOMEN BABESIOSE

Één tot drie weken na infectie krijgt de hond koorts, bloedarmoede en hij plast roodbruine urine. Sommige honden worden pas maanden later ziek.

Babesiose is goed te behandelen. Indien onbehandeld kunnen dieren aan de ziekte overlijden. Bij acute ziekte (één tot drie weken na de tekenbeet) kan de hond koorts krijgen, lusteloos worden, een slechte eetlust hebben, braken, geelzucht krijgen, roodgekleurde urine krijgen, bloedarmoede, nierfalen, hersenverschijnselen en maagdarmklachten krijgen.

Als de ziekte chronisch is dan kan de koorts terugkeren, kan de hond sloom blijven, kunnen er spierontstekingen en gewrichtsontstekingen ontstaan.

3.2.2. PREVENTIE BABESIOSE

Voorkom tekenziekten door bijvoorbeeld bij voorbeeld een Scaliborhalsband bij de hond te gebruiken of pipetjes (Advantix of Vectra 3D). Ook is het belangrijk dat een teek op de juiste manier verwijderd wordt als de hond er één heeft en het plekje moet achteraf schoon gemaakt worden met wat alcohol of

ontsmettingsmiddel. Er zijn speciale tekentangen verkrijgbaar waarmee een teek eenvoudig verwijderd kan worden. Belangrijk is dat de teek NOOIT vooraf wordt verdoofd met alcohol of iets dergelijks. Als de teek vooraf verdoofd wordt, is het risico groot dat hij de hond besmet.

3.2.3. BEHANDELING BABESIOSE

Soms wordt, in afwachting van de resultaten van het onderzoek, gestart met Doxycycline tegen Ehrlichiose of Anaplasmosse, die kunnen namelijk worden overgebracht door dezelfde teek. De parasiet kan worden gedood met Imidocarb, een zeer pijnlijke onderhuidse injectie. De injectie dient na twee weken herhaald te worden.

Binnen één uur na de injectie kan een hond overmatig gaan speekselen. Hij kan benauwd worden, gaan braken en diarree krijgen. Om bijwerkingen te voorkomen kan atropine worden toegediend.

3.3. ANAPLASMOSE

Anaplasmosse wordt door dezelfde teek overgebracht als de ziekte van Lyme. De parasiet is ook in Nederlandse teken gevonden. Honden die positief testen op ziekte van Lyme, hebben mogelijk ook Anaplasmosse. Een teek moet 24 tot 48 uur bloed zuigen voordat de ziekteverwekker van Anaplasmosse wordt overgedragen aan de hond. Anaplasma Platys komt in Zuid-Europa voor. De hond kan gelijktijdig besmet zijn met Babesiose en/of Ehrlichiose. Een hond wordt één tot twee weken na besmetting ziek. De prognose is na behandeling goed.

3.3.1. SYMPTOMEN ANAPLASMOSE

Symptomen van Anaplasmosse kunnen zijn: acute lusteloosheid, slechte eetlust, koorts, kreupelheid, bleke slijmvliezen, diarree, braken, huidbloedingen, benauwdheid, vergrote lymfeklieren, vergrote milt.

3.3.2. PREVENTIE ANAPLASMOSE

Voorkom tekenziekten door bijvoorbeeld bijv. een Scaliborhalsband bij de hond te gebruiken of pipetjes (Advantix of Vectra 3D). Ook is het belangrijk dat een teek op de juiste manier verwijderd wordt als de hond er 1 heeft en het plekje moet achteraf schoon gemaakt worden met wat alcohol of ontsmettingsmiddel. Er zijn speciale tekentangen verkrijgbaar waarmee een teek eenvoudig verwijderd kan worden. Belangrijk is dat de teek NOOIT vooraf wordt verdoofd met alcohol of iets dergelijk. Als de teek vooraf verdoofd wordt, is het risico groot dat hij de hond besmet.

3.3.3. BEHANDELING ANAPLASMOSE

Anaplasmosse wordt vaak behandeld met Doxycycline (drie tot vier weken). De meeste honden reageren snel op de behandeling en zijn vaak binnen één tot twee dagen na het begin van de behandeling klachtenvrij. Belangrijk is wel om de kuur af te maken en niet vroegtijdig te stoppen.

3.4. RICKETTSIA CONORRII

Rickettsia (Conorii) is een intracellulaire (binnen in een cel) bacterie die wordt overgedragen via teken of vlooiën. De ziekte manifesteert zich voornamelijk in de zomermaanden wanneer er een hoge dichtheid van teken is. Deze ziekte komt vooral voor in het hele Middellandse Zeegebied, beschouwd als een endemisch gebied (altijd aanwezig in een geografisch gebied), hoewel het niet uitsluit dat we het ook in andere gebieden kunnen vinden.

3.4.1. SYMPTOMEN RICKETTSIA CONORRII

De belangrijkste klinische symptomen zijn koorts, die vrij hoog kan zijn, 41 graden Celsius. Andere klinische symptomen die kunnen worden waargenomen zijn: kreupelheid, lethargie (slaperigheid), anorexia (volledig verlies van eetlust), spierpijn, buikpijn, braken, diarree en vergrootte lymfeklieren.

3.4.2. PREVENTIE RICKETTSIA CONORRII

Voorkom tekenziekten door bijvoorbeeld bijvoorbeeld een Scaliborhalsband bij de hond te gebruiken of pipetjes (Advantix of Vectra 3D). Ook is het belangrijk dat een teek op de juiste manier verwijderd wordt als de hond er 1 heeft en het plekje moet achteraf schoon gemaakt worden met wat alcohol of ontsmettingsmiddel. Er zijn speciale tekentangen verkrijgbaar waarmee een teek eenvoudig verwijderd kan worden. Belangrijk is dat de teek NOOIT vooraf wordt verdoofd met alcohol of iets dergelijks. Als de teek vooraf verdoofd wordt, is het risico groot dat hij de hond besmet.

3.4.3. BEHANDELING RICKETTSIA CONORRII

Zodra de ziekte is ontdekt, bestaat de behandeling uit het toedienen van het antibioticum Doxycycline gedurende een periode van ongeveer 14 dagen, met een redelijk goede prognose.

4. DOOR WORMEN OVERGEDRAGEN ZIEKTEN

Oftewel ziekten die door wormen worden overgedragen.

4.1. HARTWORM (DIROFILARIA)

Hartworm is een parasiet uit het Middellandse Zeegebied en komt ook voor in sommige andere delen van Europa. De larven van de worm worden door stekende muggen overgebracht van hond naar hond. De temperatuur en luchtvochtigheid zijn erg bepalend of de larve in de mug kan overleven en zich kan ontwikkelen. In de hond groeien de larven uit tot volwassen wormen. Hartworm is niet besmettelijk van hond tot hond.

4.1.1. SYMPTOMEN HARTWORM

De ontwikkeling van hartwormziekte verloopt vaak langzaam, de eerste symptomen treden vaak pas vijf tot zeven maanden na besmetting op.

Symptomen kunnen zijn: minder eetlust, aanhoudende hoest en benauwdheid en het vasthouden van vocht in buik of achterpoten.

Er zijn ook nog vergelijkbare wormachtigen die bijvoorbeeld klachten geven in de huid. Er kunnen bultjes ontstaan of kale plekken. Overleg met de dierenarts en de stichting wanneer de hond dergelijke klachten heeft.

4.1.2. PREVENTIE HARTWORM

Het is belangrijk dat de hond goed ontwormd is voordat hij wordt geïmporteerd. Ook als de hond mee gaat naar het buitenland met de adoptant zal de hond goed ontwormd moeten worden.

4.1.3. BEHANDELING HARTWORM

Bij de behandeling van hartworm moet zorgvuldigheid worden betracht. Er wordt meestal een combinatie van Melarsomine, Heparine, Prednison en Doxycycline gegeven. Vier tot zes weken na de eerste injectie Melarsomine moet de hond nogmaals dit middel krijgen en deze keer twee dagen achter elkaar.

Als de volwassen wormen dood zijn, moeten de *Microfilaria* (babywormpjes) nog behandeld worden. Dat kan met Milbemycine, een ontwormingspilletje.

Als er teveel wormen tegelijkertijd doodgaan, kan dit voor afsluiting van belangrijke bloedvaten zorgen. Bij het doden van de volwassen hartworm kan de dode worm belangrijke bloedvaten in de long afsluiten. Daarom is het heel belangrijk dat de hond in de 30-40 dagen na de behandeling heel rustig wordt gehouden. Blijf daarom altijd in contact met uw dierenarts en vraag waar u op moet letten.

4.2. ECHINOCOCCUS

Echinococcus-soorten behoren tot de lintwormen (cestoden) en zijn kleine, platte wormen die uit enkele segmenten bestaan. Volwassen wormen parasiteren honden en katten en leven in de dunne darm

Honden en katten, maar ook vossen, zijn gastheer voor de volwassen Echinococcus lintworm in hun darmen en worden daarom ook wel "eindgastheer" van deze darmworm genoemd. De volwassen wormen hebben een kop (scolex) die zich vasthecht aan de darmwand van de eindgastheer. Het lichaam hangt in het verterende voedsel in de darmholte. Wormeitjes ontwikkelen zich in de achterste segmenten van de lintworm. Deze breken af wanneer ze volgroeid zijn en komen met de uitwerpselen van het dier mee naar buiten.

Deze eitjes zijn onmiddellijk infectieus voor een tussengastheer en kunnen door deze worden opgenomen. Het soort tussengastheer, meestal een herkauwer of een knaagdier, hangt af van de Echinococcus-soort. In Europa zijn er twee Echinococcus-soorten: Echinococcus Granulosus (de kleine hondenlintworm) die vooral in Zuid-Europa gevonden wordt en Echinococcus Multilocularis (de vossenlintworm) die vooral in het midden en Oosten van Europa voorkomt.

Het is belangrijk dat de hond goed ontwormd wordt voordat de hond naar Nederland komt.

4.2.1. ECHINOCOCCUS GRANULOSUS

Echinococcus Granulosus komt nog voor in landen als Spanje, Italië, Griekenland, Roemenië en Bulgarije. Deze worm heeft honden als eindgastheer. Hij leeft als lintworm in de darmen en is drie tot zes millimeter lang.

Honden en vossen (en soms katten) zijn de eindgastheren. Andere zoogdieren, bijvoorbeeld schapen, runderen, en varkens, maar ook mensen kunnen optreden als tussengastheer. Tussengastheren zijn dragers van de blaasworm; een cysteuze blaas die ook wel "hydatide cyste" word genoemd. De Echinococcus Granulosus-blaaswormen bevatten veel vocht, tussenschotten en het zogenaamde hydatide-zand. Afhankelijk van de gastheer kan de blaasworm enkele millimeters tot vele centimeters groot worden en wisselend zijn van vorm. De blaasworm is vaak goed zichtbaar te maken en word het meest gevormd in lever en longen. Echinococcus is niet van mens op mens overdraagbaar.

Honden worden besmet als zij besmette organen (slachtafval) van bijvoorbeeld schapen, runderen en varkens eten. Gevallen van Echinococcus Granulosus kwamen vroeger wel in Nederland voor, met name de runder- en schapenblaasworm. Intensieve slachthuiscontrole en het voeren van honden met droogvoer en (gesteriliseerd) blikvoer hebben ervoor gezorgd dat deze parasiet al tientallen jaren niet meer bij dieren in het slachthuis (als blaasworm) waargenomen wordt.

Dieren worden vrijwel nooit ziek, of het dier nu als eindgastheer voor de lintworm fungeert of als tussengastheer voor de blaasworm.

4.2.2. ECHINOCOCCUS MULTICOLARIS

Bij Echinococcus Multilocularis zijn woelmuizen de belangrijkste tussengastheer. Echinococcus Multilocularis is de vossenlintworm en zeer gevaarlijk voor de mens. De worm is twee tot zes millimeter lang en komt in grote delen van Europa voor en inmiddels ook in Nederland bij vossen. De eitjes van de lintworm worden uitgescheiden door de vos maar ook door andere vleeseters. De eitjes zijn erg klein en zo licht als stof en kunnen gemakkelijk door wind, regen of insecten verspreid worden. Zo kunnen allerlei bosvruchten en paddenstoelen besmet raken. Kleine knaagdieren eten de eitjes die door de vos zijn uitgescheiden. In de lever van deze knaagdieren ontwikkelen de eitjes zich verder. Vossen infecteren zich door vervolgens weer de besmette knaagdieren op te eten. In de darm van de vos, maar ook bijvoorbeeld de kat of hond worden de wormen volwassen. Een mens kan zich besmetten door het contact met vossenuitwerpselen, door contact met een besmette kat of hond, door eitjes uit gronddeeltjes of door het eten van wilde

bosvruchten of zelf geplukte bospaddenstoelen waarop deze eitjes kunnen zitten

Honden die contact hebben met vossenontlasting kunnen drager worden van de vossenlintworm. Ze hebben daar zelf geen last van, maar kunnen wel eitjes uitscheiden die besmettelijk zijn voor de mens. Vermijd daarom het contact tussen uw hond en een vos of zijn uitwerpselen en behandel honden die toch risico lopen regelmatig tegen lintworm. Raak om deze reden een (dode) vos nooit aan. Van oudsher komt de vossenlintworm voor in Centraal-Europa, in het bijzonder in zuid-Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk en Oost-Frankrijk.

Sinds 1996 wordt de vossenlintworm ook in België en Nederland aangetroffen. Zo is bekend dat in de Belgische Ardennen circa 30% van de vossen drager is van de vossenlintworm.

Echinococcus-wormen worden door de meeste, maar niet alle, gebruikelijke wormmiddelen gedood. Het is van belang om een wormmiddel te gebruiken dat specifiek bedoeld is om deze infectie te behandelen. De dierenarts kan adviseren bij de keuze van het wormmiddel. Indien dieren door Echinococcus besmet zijn, is het belangrijk dat ze behandeld worden onder diergeneeskundig toezicht.

5. GIARDIOSE

Giardiasis is een besmettelijke infectie in de darm. Het betreft een eencellige parasiet van hond, kat en mens. De oorzaak is de parasiet Giardia Lamblia. De aandoening komt voor bij mensen en (huis)dieren en komt in Nederland regelmatig voor. Giardiose is een van de meest voorkomende darmparasieten bij de hond en de kat.

5.1. SYMPTOMEN GIARDIOSE

Hoewel een infectie bij veel dieren nauwelijks klachten geeft, kan de parasiet bij sommige dieren een hardnekkige, terugkerende diarree veroorzaken. In de omgeving van de patiënt kan de parasiet langdurig aanwezig blijven.

Het komt daarom veel voor dat een hond of kat zich opnieuw besmet. De hond of kat wordt besmet door het opeten van de parasiet. Bijvoorbeeld door buiten te eten of te drinken, of door het likken aan de poten na het uitlaten. Mensen kunnen de parasiet zelf meebrengen via bijvoorbeeld de schoenen en op die manier hun huisdier besmetten.

De meeste dieren met Giardiose hebben geen problemen. Als dieren diarree krijgen, kan deze vanzelf weggaan, intermitterend (het gaat en komt) of chronisch (langdurig en continu) zijn. De ontlasting is vaak bleker, stinkt en is vettig. Dieren kunnen afvallen. Bij katten is vaak sprake van dikke darm diarree: dieren poepen vaker, persen op de ontlasting en de ontlasting kan slijmerig zijn of vers bloed bevatten.

5.2. BEHANDELING GIARDIOSE

Dieren met diarree en Giardiose kunnen worden behandeld met Metronidazol of Fenbendazol. Omdat gezonde dieren in de omgeving de parasiet ook kunnen uitscheiden, en het zieke dier opnieuw kunnen besmetten zullen alle dieren in een huishouden tegelijkertijd behandeld moeten worden. Tijdens de behandeling moet een dier gewassen worden met honden- of kattenshampoo. Dit verwijdert zoveel mogelijk parasieten uit de vacht van de hond of kat.

6. BRUCELLOSE CANIS

Brucellose is een bacteriële infectie die van hond op mens kan overspringen (zoönose). Het is moeilijk te bestrijden en blijft na besmetting levenslang in het lichaam van de hond en kan terugkerende klachten geven.

Deze infectie komt voor in Oost-Europese landen als Roemenië, Bulgarije, Kroatië en Rusland.

Brucella Canis wordt uitgescheiden via de urine, speeksel, ontlasting, neus- en oog- en vaginale uitvloeiing. De bacterie tast vooral de geslachtsorganen aan. Rond de bevalling of abortus scheidt een besmette teef veel bacteriën uit. Ook tijdens de loopsheid kan de vaginale uitvloeiing Brucella Canis bevatten.

Bij de reu kan sperma grote hoeveelheden Brucella Canis bevatten.

6.1. SYMPTOMEN BRUCELLA CANIS

Honden kunnen ontstekingen krijgen van de tussenwervelschijven, gewrichten, lymfeknopen, ogen, hersenen en hersenvlies. Sommige geïnfecteerde dieren vertonen geen verschijnselen.

Mensen kunnen vage klachten krijgen, vermoeid zijn, terugkerende koorts hebben, misselijk zijn, rillingen hebben, 's nachts zweten en hoofdpijn hebben.

Mensen raken besmet via slijmvliesen of de beschadigde huid. Vooral mensen die in direct contact komen met teven na de bevalling of abortus en laboratoriummedewerkers lopen risico op een besmetting.

6.2. BEHANDELING BRUCELLOSE CANIS

Geïnfecteerde honden kunnen langdurig met antibiotica worden behandeld. De bacterie zal deze behandeling vaak overleven en later opnieuw actief worden, problemen veroorzaken en andere dieren of mensen besmetten. Om de mensen en andere honden te beschermen, wordt euthanasie als optie mogelijk besproken.

Mensen die (mogelijk) besmet zijn met Brucella Canis worden preventief behandeld met antibiotica.

Dierenartsen en laboratoria zijn verplicht een besmetting met Brucella Canis bij honden te melden bij de NVWA.

7. ZOÖNOSEN

Brucellose Canis, Giardiose en Echinococcus zijn zoönosen, infectieziekten die van dier op mens kunnen overgaan.

DISCLAIMER

De samenstellers van dit document hebben de grootst mogelijke zorgvuldigheid betracht en wijzen er nadrukkelijk op dat er algemene informatie wordt gegeven.

Diagnosticeren en behandelen van een individuele hond kan uitsluitend op basis van voorgeschiedenis, klinisch onderzoek, de juiste bloedonderzoeken en andere diagnostische onderzoeken door een dierenarts.

Stichting SAAN aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade die zou kunnen ontstaan als gevolg van de publicatie van dit document.

OVER STICHTING SAAN

Stichting SAAN is een belangenorganisatie voor en door zwerfdierstichtingen. Stichting SAAN tracht de kwaliteit van adoptie van buitenlandse zwerfdieren te verbeteren en te professionaliseren door stichtingen en particulieren te adviseren voor, tijdens en na import. Stichting SAAN draagt bij aan het tegengaan van de illegale honden en kattenhandel waarbij het dierenwelzijn en/of de volksgezondheid in het geding is.

Stichting Stray Animal Association Netherlands

Adres	: Oude Heijningsedijk 31, 4794 RB Heijningen
E-mail	: info@saanetherlands.com
Website	: www.saanetherlands.com
Facebook	: www.facebook.com/stichtingsaan
KvK nummer	: 97145181
RISN nummer	: 867928360
Bankrekeningnummer	: NL91BUNQ2151801128
BIC	: BUNQNL2A